

Steen Folke (VS):

Det er, som andre ordførere har været inde på, højst usikkert, om en gennemførelse af dette forslag faktisk vil føre til en forøgelse af opsparingen. Derimod er den sikreste virkning af forslaget givetvis, at det vil begunstige de besiddende eller de velstillede her i samfundet, og det er uden tvivl tilsigtet — det er jo fra den gruppe, hr. Erhard Jakobsen henter de stemmer, han endnu har tilbage.

Jeg mener, at dette forslag må afvises, det må forkastes. Det er en lille perle, kunne man sige, fra centrum-demokraterne. Vi står i en situation, hvor samfundet er ude i den alvorligste krise i 20 år med en arbejdsløshed, der på årsbasis vel bliver omkring 10 pct. i dette år. Der er stagnerende efterspørgsel efter forbrugsvarer og manglende investeringslyst, bl. a. på grund af denne manglende efterspørgsel. Så kommer man med sådan et forslag her og henviser ud over behovet for øget opsparing også i bemærkningerne til handelsbalanceunderskuddet. Det er vel i øvrigt den eneste af de sædvanlige indikatorer for, hvor godt eller hvor skidt dette samfund har det, som faktisk peger i en, set fra statens side, gunstig retning, idet det for øjeblikket ser ud til, at der simpelt hen vil blive balance i 1975 på vare- og tjenestebalancen.

I denne situation kommer altså sådan et forslag, hvis eneste sikre virkning vil være en begunstigelse af de velstillede, af de besiddende.

Vi mener, at det, hvis det får nogle virkninger på anden led, vil være med til at forstærke, uddybe den krise, vi har for øjeblikket, og at det altså absolut ikke gør noget for dem, der virkelig var behov for at hjælpe, nemlig ved at få nogle af de mange arbejdsløse i gang. Det vil tværtimod stimulere til, at de, der har arbejde, i højere grad end tidligere vil tage overarbejde. Det er en af de allermest asociale konsekvenser af dette forslag, dels fordi det vil være med til i det hele taget at stimulere den tendens til, at folk arbejder ud over alle grænser, for ikke at sige morakker, dels fordi det samtidig vil holde andre ude fra arbejdspladserne, nemlig dem, der ikke har arbejde for øjeblikket.

Alt dette skal bl. a. iværksættes med en noget søgt henvisning til et betalingsbalan-

ceproblem, som stort set må forudses at være ikke-eksisterende i 1975, hvor der som sagt er udsigt til balance, en balance, der netop er uhyre dyrekøbt, fordi den i virkeligheden skyldes, at vi har den meget store arbejdsløshed, hvilket har resulteret i en afmatning i efterspørgslen.

Vi mener, det er et helt igennem asocialt forslag, som vi vil stemme imod.

Ordføreren for forslagsstillerne (Abel) (CD):

Det har efterhånden nogle gange været centrum-demokraternes lod at lade sig skælde ud for forslag, som man fremkom med for tidligt, altså så tidligt, at de fleste ikke forstod, at det var rimelige eller nødvendige forslag — forslag, som derefter et års tid efter blev taget til indtægt og gennemført af andre partier.

Selv om der nu er tale om, at der er gået godt et år, siden vi fremsatte forslaget første gang, så tror vi, at det vil gå ligesådan med forslaget i dag. Vi vidste på forhånd, at det lyder sært i manges øren at tale om fremme af privat opsparing, altså at nedsætte forbruget, i en situation, hvor forbruget er så lavt, at vi har arbejdsløshed. Men centrum-demokraterne vil gerne prøve at se i hvert fald et par år ud i fremtiden. Vi tror på, at der sker konjunkturændringer udefra. Vi tror også på, at de foranstaltninger, som er gennemført både under den forrige regering og under denne, vil virke til større foretagssomhed, større beskæftigelse, men dermed også til større forbrug, herunder også større valutaforbrug.

Tilbageholdenhed med offentlige udgifter er i den situation en god ting, men slår ikke til. Som mit partis formand nævnte under finanslovdebatten, forudser vi, at en forhøjelse af momsen meget vel kan komme på tale igen, og i hvert fald vil det være bydende nødvendigt under en ny opgangskonjunktur at søge at fremme den private opsparing. Vi har set i årevis under den herskende højkonjunktur, at der skete en katastrofal nedgang. Folk fandt ud af, at skatten og inflationen gjorde det til en dårlig forretning at spare kontanter op i banker og sparekasser. Der må en ekstra opmuntring til, endda en kraftig opmuntring, og det er, hvad vort forslag sigter til.

Jeg skal nævne, at tankerne i forslaget har været fremlagt ved mange tidligere lej-